

Rachmaninow. Szchedrin...

(Tragedia Don José)

Rachmaninow. Szchedrin...

(Tragedia Don José)

Premiera / Premiere
3 lutego / February 2012

Opera Krakowska
instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego

Rachmaninow. Szchedrin...

(Tragedia Don José)

Rachmaninoff. Schchedrin... (The Tragedy of Don José)

choreografia i reżyseria
choreography and direction

Ondrej Šoth

scenografia i kostiumy / set and costume designer

Andrii Sukhanov

Spektakl powstał w koprodukcji ze Słowackim Teatrem Narodowym
(Slovenské národné divadlo) w Bratysławie

This is a co-production of the Krakow Opera
and the Slovak National Theatre in Bratislava

OBSADA / CAST

I. RACHMANINOW / RACHMANINOFF

SOLO / SOLOS

Agnieszka Chlebowska, Martyna Dobosz
Gabriela Gábelová, Katarzyna Sanocka, Eva Sklyarová
Maksim Kileyeu, Pavel Pukha
Vasyl Sevastyanov, Ivan Shekhautsou, Maksym Sklyar

PARY / PAIRS

Małgorzata Dorosiewicz-Witczak, Dżina Kazyrskaya
Bożena Kowalska, Mizuki Kurosawa, Agnieszka Mięgała
Artem Kharchyk, Sebastian Kubacki, Adam Moško
Maciej Pluskowski

II. CARMEN

CARMEN

Agnieszka Chlebowska, Gabriela Kubacka, Eva Sklyarová

DON JOSÉ

Dzmitry Prokharau, Pavel Pukha, Maksym Sklyar

ESCAMILIO

Maksim Kileyeu, Vasyl Sevastyanov, Ivan Shekhautsou

ŚMIERĆ / DEATH

Martyna Dobosz, Gabriela Gábelová, Dżina Kazyrskaya

MICAELA

Bożena Kowalska, Agnieszka Mięgała, Katarzyna Sanocka

kierownik baletu / ballet mistress
Elena Korpusenko

asystenci choreografa / choreographer's assistants
Jozef Marčinský, Ivana Miklošová
Elena Korpusenko, Victor Korpusenko

inspicjent / stage manager
Agnieszka Sztencel

pedagog / ballet coach
Victor Korpusenko

inspektor / inspector
Wioletta Maciejewska

akompaniatorzy / accompanists
Grzegorz Brajner, Piotr Brajner
Inesa Kileyeva

masażysta / masseuse
Barbara Czernigiewicz

rehabilitant / physical rehabilitation specialist
Michał Krawczyk

W przedstawieniu wykorzystano następujące nagrania:

1. S. RACHMANINOW *Koncert fortepianowy nr II*. Jenő Jandó, Budapesztańska Orkiestra Symfoniczna pod dyr. György Lehel. Wydawnictwo Naxos 1988.
S. Rachmaninoff *Piano Concerto No. II*, Jenő Jandó, Budapest Symphony Orchestra, conducted by György Lehel, Naxos 1988.
2. R. SZCZEDRIN/G. BIZET *Carmen – Suita*. Orkiestra Teatru Wielkiego w Moskwie. Dyrygent Giennadij Roźdiestwienski. Mielodia 1967.
R. Shchedrin *Carmen Suite* Bolshoi Theatre Orchestra, Moscow, conducted by Gennadiy Rozhdestvenskiy, Melodiya 1967.
3. DEEP FOREST *Bohème: Anasthasia, Bohemian Ballet, Deep folk song, Freedom cry, Café Europa, Bohème*. Sony Music 1995.

Gabriela Kubacka (Carmen)

Carmen jest pełna sprzeczności

MÓWI ONDREJ ŠOTH, TWÓRCA SPEKTAKLU

- Przyjechał Pan do Krakowa, by swym spektaklem opowiedzieć nam historię romantycznej miłości, zazdrości, pożądania, której bohaterami będą Rachmaninow, Bizet, Szchedrin, a tak naprawdę Carmen, Don José, Escamillo, Micaela...

- I Śmierć.

- Spektakl „Rachmaninow, Szchedrin... (Tragedia Don Jose)” składa się z dwóch różnych części, ale mają one wspólny temat – jaki?

- Miłość.

- Czym różni się miłość u Rachmaninowa od miłości u Szchedrina?

- Tematem części pierwszej, opartej na II Koncercie Fortepianowym Rachmaninowa jest poszukiwanie miłości. Miłości melancholijnej, która łączy mężczyznę i kobietę. Ta część nie ma libretta, brak w niej zdarzeń, klasycznej opowieści. Drugą część oparłem o „Carmen - suite” wg opery Bizeta stworzoną przez Rodiona Szchedrina specjalnie dla swojej żony, Mai Plisieckiej, primabaleriny Teatru Bolszoi, wielkiej, wspaniałej tancerki.

Rachmaninow był genialnym kompozytorem, a jego II Koncert Fortepianowy napisany przed emigracją jest dla mnie, w mojej interpretacji obrazem miłości, relacją o miłosnych wzruszeniach, fluidach przepływających między kobietą a mężczyzną. Natomiast w „Carmen” te relacje dotyczą czworokąta: nie są harmonijne jak u Rachmaninowa, ale przepętnione wielkimi namiętnościami, rządami, są bardzo skomplikowane, złożone. Miłość u Szchedrina mieni się różnymi barwami: jest jasna i mroczna, ale zawsze płomienna. Aby wzmocnić w spektaklu emocje, zderzyłem muzykę Szchedrina z kompozycjami zespołu Deep Forest, grupy francuskich muzyków, wykorzystujących w swojej twórczości wątki etniczne z różnych zakątków świata. Do mojej „Carmen” wybrałem fragmenty ich kompozycji, będące międzynarodową mieszanką linii melodycznych polskich, litewskich, bułgarskich. Muzyczny folklor pozwala nam realizować słowiańską „Carmen” – gorącą, rozpaloną emocjami. Temu służą też dobrane przez nas instrumenty dla muzyków: bębny, tarabany. A wszystko po to, by osiągnąć większą dynamikę, zmierzać w stronę płomiennych, ognistych rytmów. Spektakl opowie o istocie kobiecości, o jej zmysłowości, o namiętnościach rządzących człowiekiem, ale i o jego intymnych, miłosnych grach.

- W świat miłości i namiętności wprowadza Pan postać Śmierci – dlaczego?

- Bo Carmen przynosi śmierć - jest jej symbolem, tak jak jest symbolem miłości zarazem. Carmen to postać pełna sprzeczności, niosąca miłość i nienawiść, życie i śmierć. To śmierć, reżyserka ziemskiego planu zdarzeń jest alter - ego naszej bohaterki - Cyganki.

- Jakby Pan scharakteryzował swoje autorskie spektakle baletowe, które realizuje Pan w wielu miejscach Europy i na świecie?

- To teatr tańca, którym chcę opowiadać o największych ludzkich namiętnościach, zwycięstwach i porażkach.

- Czy Pańskim zdaniem sztuką ciała, czyli poprzez balet, można opowiedzieć o losie człowieka?

- Oczywiście. Sztuka baletowa służy odkrywaniu świata wewnętrznego człowieka, sprawia, że widz zaczyna rozmyślać o swojej naturze, o tym wszystkim, co jest ukryte za codziennością, hałasem, tempem życia i niepewnością świata.

- Borys Ejfman, światowej sławy tancerz i choreograf, powiedział mi kiedyś: „Język baletu wyraża te niezapisane i niewyrażone uczucia i emocje, które znajdują się między liniami utworów Czechowa, Szekspira.” Podziela Pan ten pogląd?

- W pełni zgadzam się z Borysem, którego znam i podziwiam. Wielokrotnie przygotowywałem spektakle oparte o wielką literaturę światową. Wszystkie moje przedstawienia wynikają z jakichś fascynacji, inspirowane są dziełami literackimi, muzyką kompozytora, losami bohaterów. Potem, kierując się własnymi odczuciami, wedle własnej wrażliwości, tworzę dramaturgię zdarzeń. Kiedy pracowałem nad „Jeziorem łabędzim”, najważniejszy był dla mnie Czajkowski, jego intencje przeważały w budowaniu mojej koncepcji scenicznej. Z kolei kiedy przygotowywałem „Romeo i Julię” – najistotniejszy był Szekspir. Podczas pracy nad spektaklem aktorów dramatycznych uczę tańczyć, a tancerzy uczyć gry aktorskiej, by mogli w pełni oddać sens stworzonej postaci i całej inscenizacji. Taki teatr, będący harmonią muzyki, ruchu i tego właśnie „między słowami”, jest mi najbliższy. W balecie harmonia między emocjami ciała i duszy jest bardzo ważna. Nigdy nie zapomnę przedstawień waszych znakomitych artystów: Kantora, Grotowskiego czy Tomaszewskiego. Od nich wiele się nauczyłem. Oni robili teatr z miłości – to płynęło z ich przedstawień.

- W Pańskim spektaklu wygrywa miłość czy śmierć?

- Miłość. Jak w życiu. Choć ono kończy się śmiercią, to jednak miłość jest w nim zawsze najważniejsza. Carmen co prawda umiera, ale przecież zabita została z miłości.

Carmen is full of contradictions,

SAYS ONDREJ ŠOTH, AUTHOR AND DIRECTOR OF THE SHOW

You have come to Krakow to tell a story with your show, a story of romantic love, jealousy, desire, in which Rachmaninoff, Bizet, Shchedrin are the protagonists to some extent, but really it's Carmen, Don Jose, Escamillo, Micaela...

...and Death.

The show *Rachmaninoff, Shchedrin...* (*The Tragedy of Don José*) is made up of two different parts, but they share a certain theme – what is it?

Love.

How is love as approached by Rachmaninoff different from love as conveyed by Shchedrin?

The theme of the first part, based on Rachmaninoff's Second Piano Concerto, is: searching for love. A melancholy love, between man and woman. This part has no libretto, no events, no classic storyline. I have based the second part on *Carmen Suite* after Bizet, composed by Rodion Shchedrin for his wife, Maya Plisetskaya, a prima ballerina at the Bolshoi Theatre, a great, excellent dancer.

Rachmaninoff was a genius composer, and his Second Piano Concerto – written before his emigration – is to me, in my interpretation, an image of love, a revelation of love emotions, the chemistry between a woman and a man. And then in *Carmen*, the relations involve a 'quadrangle': they are not as harmonious as with Rachmaninoff, but rather overflowing with great passions, desires; they're very complicated, complex. With Shchedrin, love has many colours: bright or dark, but always fiery. To intensify emotions in the show, I have clashed Shchedrin's music with the compositions of Deep Forest, a group of French musicians using ethnic motifs from various parts of the world in their work. For my *Carmen*, I have chosen some fragments of their compositions that are international blends of melodic lines: Polish, Lithuanian, and Bulgarian. The music folklore enables us to produce a Slavic *Carmen* – hot, ablaze with emotions. This is also the purpose served by our selection of instruments for the musicians: drums, tarabans. All this is done to attain greater dynamics, to move toward fiery, sizzling rhythms. The performance will speak of the essence of womanhood, feminine sensuality, the passions that rule over man, but also about his intimate love games.

Into this world of love and passion you introduce the character of Death. Why?

Because Carmen brings in death – she is a symbol of it, just as she is also a symbol of love. Carmen is a character full of contradictions, brining love and hate, life and death. It is Death, the director of the earthly plan of events, who is the alter ego of our heroine – a Gypsy girl.

How would you describe your own ballet productions, which you have staged at so many venues in Europe and around the world?

It is dance theatre, through which I wish to tell the stories of the greatest human passions, victories and defeats.

In your opinion, is it possible to tell a story of human fate using the art of the body, i.e. ballet?

Of course. The art of ballet serves the purpose of discovering man's inner world, makes the viewers reflect on their own nature, about everything that is hidden behind the everyday, the noise, the hectic life and the uncertainty of the world.

Boris Eifman, the world-famous dancer and choreographer, once told me: 'The language of ballet expresses those unrecorded and unexpressed feelings and emotions that are found between the lines of works by Chekhov or Shakespeare.' Do you share this view?

I entirely agree with Boris, whom I know and admire. I have prepared productions based on great world literature a lot of times. All my shows are the result of some fascination; they are inspired by works of literature, the music of a specific composer, the fortunes of some protagonists. Afterwards, following my own feelings, my own sensitivity, I come up with the dramaturgy of events. When I worked on *Swan Lake*, the most important thing to me was Tchaikovsky; his intentions were the primary factor in the construction of my staging concept. And then, when preparing *Romeo and Juliet*, Shakespeare was the most important. When I work on a show, I teach actors to dance and dancers to act, to enable them to convey fully the meaning of their character and of the whole staging. Such a theatre, which is a harmony of music, motion and exactly this thing found 'between the lines', is the closest to my heart. In ballet, the harmony of the emotions of the body and those of the soul is very important. I will never forget the productions staged by your excellent artists: Kantor, Grotowski, or Tomaszewski. I learnt a lot from them. They made theatre out of love – that's what their shows emanated.

In your production, is it love that wins, or is it death?

Love. Just like in real life. Although life ends with death, love is still the most important in it. Carmen dies but, after all, she is killed out of love.

Dzmitry Prokharau (Don José), Gabriela Kubacka (Carmen)

II Koncert c-moll op. 18. jest najpopularniejszym z wielkich dzieł Sergiusza Rachmaninowa. Skomponowany w pierwszym okresie jego twórczości, w 1901 roku, porywa typowo rachmaninowskim patosem, wzrusza szczerą emocją szerokich łuków melodycznych, świetnym wyzyskaniem technicznych i kolorystycznych możliwości instrumentu solowego oraz orkiestry. Wszystkie 3 części mimo tematycznych i rytmicznych kontrastów odznaczają się szczególną jednolitością liryczno-dramatycznego nastroju.

Przewodnik koncertowy PWM

Carmen - Suita, balet wg opery Georges'a Bizeta, został skomponowany przez Rodiona Szczedrina (ur. 1932) dla żony Mai Plisieckiej, primabaleriny Teatru Bolszoi. W latach 60. XX w. kompozytor i pianista był ważną postacią w radzieckim życiu muzycznym; w latach 1973–1990 przewodniczył Związkowi Kompozytorów Rosyjskich. W 1989 jako deputowany do Rady Najwyższej ZSRR przystąpił do grupy osób działających na rzecz wsparcia „pieriestrojki”. W 1992 przeprowadził się do Monachium, gdzie mieszka do dzisiaj. Prapremiera baletu w choreografii Alberto Alonso odbyła się w Teatrze Bolszoi w Moskwie w 1967 r. Prapremiera polska miała miejsce w Teatrze Muzycznym w Gdyni w 1976 r. Wkrótce po premierze *Carmen-suity* w Moskwie balet Bizeta-Szczedrina był wystawiany w wielu teatrach świata i Polski, na ogół w nowych opracowaniach choreograficznych.

źródło: Wikipedia, Przewodnik Baletowy PWM

Deep Forest to grupa założona przez dwóch francuskich muzyków, Erica Mouqueta i Michela Sancheza. Tworzą muzykę elektroniczną wykorzystując wątki etniczne z różnych zakątków świata. Wydali dotąd 20 albumów, które rozeszły się w ponad 10 mln egzemplarzy.

źródło: Wikipedia

Piano Concerto No. 2 in C minor, op. 18 is the most popular of Sergei Rachmaninoff's grand compositions. Composed in the first period of his career, in 1901, it sweeps you with its typically Rachmaninovian pathos, moves you with the sincere emotion of its wide melodic arcs, and the superb exploitation of the technical and colourist potential of the solo instrument and the orchestra. Despite their thematic and rhythmical contrasts, all the three parts are distinctive through the special homogeneity of their lyrical and dramatic mood.

Przewodnik koncertowy, PWM

Carmen Suite, a ballet based on Georges Bizet's opera, was composed by Rodion Shchedrin (b. 1932) for his wife, Maya Plisetskaya, a prima ballerina at the Bolshoi Theatre. In the 1960s, the composer and pianist was a major figure in Soviet music; from 1973–1990 he chaired the Union of Russian Composers. In 1989, as a deputy to the USSR Supreme Soviet, he joined the group supporting perestroika. In 1992, he moved to Munich, where he still lives today. The ballet choreographed by Alberto Alonso had its world premiere at the Bolshoi Theatre in Moscow in 1967. The first Polish premiere was staged at the Musical Theatre in Gdynia in 1976. Soon after the Moscow premiere of *Carmen Suite*, the Bizet-Shchedrin ballet was produced by a number of theatres worldwide, usually with new choreographies.

sources: Wikipedia; Przewodnik baletowy, PWM

Deep Forest is a group formed by two French musicians, Eric Mouquet and Michel Sanchez. Their music combines electronic sounds and ethnic motifs from various parts of the world. They have released 20 albums to date, sold in over 10 million copies.

source: Wikipedia

Agnieszka Chlebowska (Carmen), Maksim Kileyu (Escamilo)

Katarzyna Sanocka (Micaela), Martyna Dobosz (Śmierć)

Martyna Dobosz (Śmierć), Katarzyna Sanocka (Micaela)

ONDREJ ŠOTH

Choreograf, reżyser. Mówi o sobie „awangardzista-rewolucjonista szanujący tradycję”. Urodził się w Bardijowie (Bardejov) na Słowacji w 1960 r. Sztuki tańca uczył się w Konserwatorium w Koszycach, studiował choreografię i reżyserię w Akademii Muzycznej w Bratysławie (Vysoká škola múzických umení), gdzie w 2008 r. obronił tytuł doktora sztuk. Swoje doświadczenia artystyczne poszerzał na stażach pantomimy u Ladislava Fialki i Marcela Marceau a także w Indiach, Japonii (Tokio, Osaka) i we Francji. Pierwszym autorskim przedstawieniem, w którym zadebiutował jako choreograf i reżyser była *Carmina Burana* C. Orffa w Państwowym Teatrze w Koszycach (Štátne divadlo Košice) w 1983 r. Tworząc choreografię do *Requiem* Verdiego (1988, Slovenské národné divadlo w Bratysławie) określił własny „teatr tańca”, ujawniając swój indywidualny styl. Jego prace stały się inspiracją dla innych twórców sztuki baletowej. Tworzył spektakle baletowe m. in. na scenach Pragi – Teatru Narodowego, teatru Laterna Magica, Praskiego baletu P. Šmoka (Pražský komorní balet). W Teatrze w Koszycach, którym kierował przez dziesięć lat, stworzył znakomity zespół baletowy, zapraszany do wielu krajów świata. Tam też zrealizował takie spektakle jak: *Giselle*, *M.R. Stefanik*, *Janosik*. Współpracował jako choreograf z wieloma scenami, oprócz Koszyc, Bratysławy i Pragi także z teatrami dramatycznymi i operowymi w Salzburgu, Hamburgu, Bayreuth, Toronto. Był zapraszany także do współpracy z filmem. W ostatnim czasie zajmował stanowisko dyrektora generalnego Teatru Narodowego (Slovenské národné divadlo) w Bratysławie.

Prowadzi także działalność pedagogiczną, jest zapraszany do szkół artystycznych w Europie. W 1990 r. prowadził zajęcia dla studentów aktorstwa w krakowskiej PWST, zakończone dyplomowym spektaklem *Między ziemią a niebem*.

ONDREJ ŠOTH

A choreographer and director, calls himself an ‘avant-gardist revolutionary respecting the tradition’. Born in Bardejov, Slovakia in 1960, he studied the art of dance at the Košice Conservatory, and then choreography and direction at the Academy of Performing Arts in Bratislava, where he obtained his doctorate in 2008. He gained artistic experience as an intern studying pantomime with Ladislav Fialka and Marcela Marceau, and also in India, Japan (Tokyo, Osaka) and France. His debut as an independent choreographer and director was the 1983 production of C. Orff’s *Carmina Burana* at the State Theatre in Košice. Working on the choreography for Verdi’s *Requiem* (1988, Slovak National Theatre in Bratislava), he defined his own ‘dance theatre’, revealing his unique individual style. His works provided inspiration for other ballet artists. He has staged several ballet performances in Prague (National Theatre, Laterna Magica Theatre, P. Šmok’s Chamber Ballet of Prague). In Košice, where he headed the state theatre for a decade, he formed an excellent ballet ensemble, invited to perform in many countries around the world. It was on that stage that he directed such productions as: *Giselle*, *M.R. Stefanik*, and *Janosik*. As a choreographer, he has worked for a number of theatre companies: the dramatic and operatic theatres of Salzburg, Hamburg, Bayreuth, and Toronto in addition to those in Košice, Bratislava and Prague. He has also been invited to take part in film projects. Recently, he has been the Managing Director of the Slovak National Theatre in Bratislava.

Ondrej Šoth is also involved in teaching, and has been invited to numerous artistic schools around Europe. In 1990, he taught classes for students of acting at the State Theatre School in Krakow, culminating in their diploma performance entitled *Between Earth and Heaven*.

ANDRII SUKHANOV

Należy do czołówki tancerzy słowackich. Swoje umiejętności potwierdził również na stanowisku dyrektora artystycznego Baletu Państwowego Teatru w Koszycach (Štátne divadlo Košice). Urodził się w Kijowie (Ukraina), gdzie uczęszczał do konserwatorium tańca. Odebrał doskonałe wykształcenie zawodowe, wychowywał się w środowisku artystów, z których wielu należy dzisiaj do liderów sztuki tańca na scenach Europy. Rozwijał swoje zdolności, nie tylko tancerza, ale także projektanta kostiumów. Jako dyrektor Baletu w Koszycach brał udział we wprowadzeniu koncepcji nowych, oryginalnych tytułów, różnorodności twórczej i kreatywności tancerzy. Z tym zespołem zaprezentował się w wielu krajach, na scenach światowych i festiwalach, zdobywając główne nagrody.

Jako tancerz ma w swoim repertuarze główne partie w baletach, należących do klasycznych i w spektaklach współczesnych. Są to m.in. Księżę w *Jeziorze łabędzim*, Basilio w *Don Kichocie*, Księżę w *Dziadku do orzechów*, Albert w *Giselle*, Romeo, Parys i Mercutio w *Romeo i Julii*, Śmierć w *Requiem*, José i Escamillo w *Carmen* i wiele innych.

Był trzykrotnie nominowany do nagrody za kostiumy do baletów *Romeo i Julia*, *Tristan i Izolda* i *Wesele Figara*. Jest laureatem Nagrody Funduszu Literatury.

Obecnie zajmuje stanowisko dyrektora Baletu Teatru Narodowego (Slovenské národné divadlo) w Bratysławie.

ANDRII SUKHANOV

One of the leading Slovak dancers, has also confirmed his organizational abilities as the artistic director of the Ballet of the State Theatre in Košice. Born in Kyiv, Ukraine, where he attended the dance conservatory, he gained excellent professional education and grew up among artists, many of whom are now major figures in the European dance scene. In addition to dance, he has also been successful as a costume designer. As director of the Ballet ensemble in Košice, he participated in the introduction of new ideas and original titles, and supported the dancers' development in terms of artistic versatility and creativity. His troupe performed in a number of countries, in various theatres and festivals all over the world, receiving major prizes.

His repertoire as a dancer includes the main parts in classical and contemporary ballets, among these: the Prince in *Swan Lake*, Basilio in *Don Quixote*, the Prince in *The Nutcracker*, Albert in *Giselle*, Romeo, Paris and Mercutio in *Romeo and Juliet*, Death in *Requiem*, José and Escamillo in *Carmen*, to name but a few.

He has had three nominations for the award granted for best costume design, for the ballets: *Romeo and Juliet*, *Tristan and Isolde*, and *The Marriage of Figaro*. He has also received the Literary Fund Award.

At present, he is Director of the Ballet of the Slovak National Theatre in Bratislava.

Gabriela Kubacka (Carmen), Martyna Dobosz (Śmierć), Dzmityr Prokharau (Don José)
Katarzyna Sanocka (Micaela)

Dyrektor Naczelny / General Director Bogusław Nowak
Główny Reżyser / Senior Director Laco Adamik
Kierownik muzyczny / Music Director Tomasz Tokarczyk

Administracja / Administration

Z-ca Dyrektora ds. Organizacyjnych / Deputy Manager for Organisation
Katarzyna Rytysa-Bańbuła
Główny Księgowy / Chief Accountant Małgorzata Żak
Kierownik Działu Koordynacji Artystycznej / Artistic Coordination Manager Krzysztof Szafran
Sekretarz Literacki / Editing Secretary Elżbieta Tosza
Kierownik Działu Marketingu i Organizacji Widowni /
Marketing and Customer Service Head Manager Anna Kościelna
Impresariat / Event Manager Małgorzata Dąbrowa-Kostka
Kierownik Działu Kadr / Human Resources Manager Jolanta Sadowska
Kierownik Administracji / Administrative Manager Maria Boniakowska-Leśniewska

Zespół techniczny / Technical Staff

Z-ca Dyrektora ds. Produkcji, Główny Inżynier / Deputy Production Manager, Head Engineer
Wiesław Sawa
Kierownik Działu Technicznego / Stage Manager Grzegorz Woźniak
Z-ca Kierownika Działu ds. Produkcji / Deputy Production Manager Weronika Kowalczyk
Pracownia Scenotechniczna / Stage Technology Section Tadeusz Sajak
Pracownia Akustyczna / Acoustic Section Jędrzej Rusin
Pracownia Elektryczna / Electrical Section Piotr Ropek
Pracownia Stolarska / Carpenters Section Henryk Czarnecki
Pracownia Modelarska / Modelling Section Wacław Didur
Pracownia Ślusarska / Metalwork Section Franciszek Szumny
Pracownia Malarska / Painting Section Marek Jarosz
Pracownia Krawiecka Damska / Ladies' Dressmaking Atelier Katarzyna Kłębczyk
Pracownia Krawiecka Męska / Men's Dressmaking Atelier Ewa Dura
Pracownia Perukarsko-Fryzjerska / Hairdressers Elżbieta Lebiest
Pracownia Modniarska / Millinery Atelier Eulalia Szlachetka
Sekcja Obsługi Garderób / Dressing Room Service Section Małgorzata Skóraś

DWUTYGODNIK Ruch muzyczny

Najstarsze polskie czasopismo poświęcone muzyce poważnej
Recenzje koncertów i przedstawień operowych, recenzje płyt
Relacje z festiwali i konkursów, krajowych i zagranicznych
Artykuły o sprawach nurtujących środowisko muzyczne
Artykuły o pedagogice muzycznej i upowszechnieniu muzyki
Materiały historyczne

„Ruch Muzyczny” jest dwutygodnikiem, ukazuje się 26 razy w roku,
do nabycia w salonach Empiku, księgarniach muzycznych,
w filharmoniach i teatrach operowych oraz w prenumeracie;
przy prenumeracie na rok kalendarzowy – wielki rabat!

www.ruchmuzyczny.pl
redakcja@ruchmuzyczny.pl

Opera Krakowska
ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel. +48 12 296 61 00, fax +48 12 296 61 03
sekretariat@opera.krakow.pl

Rezerwacja / Bookings: tel. +48 12 296 62 62 (63), fax: +48 12 296 62 68
bilety@opera.krakow.pl / tickets@opera.krakow.pl
Kasa biletowa / Box Office: Opera Krakowska, ul. Lubicz 48
tel. +48 12 296 62 60 (61)

Kasa czynna / Box Office opening hours:
pn-sb 10.00-19.00 / Mon-Sat 10 am-7 pm
nd i święta na dwie godziny przed spektaklem
on Sundays and Public Holidays: 2 hours before the performance

Na okładce wykorzystano plakat autorstwa Witolda Siemaszkiewicza.
On the cover the poster by Witold Siemaszkiewicz.

Tłumaczenie / Translation
Jerzy Juruś

Zdjęcia z prób / Photos from rehearsals
Jan Zych

Redakcja programu / Editor
Elżbieta Tosza
Opracowanie graficzne / Artwork by
Bartosz Giżycki

Wydawca / Publisher
Opera Krakowska
luty / February 2012

**Qumak
- Sekom SA**

harmonijne
współdziałanie

**Qumak
- Sekom SA** Sponsor Opery
Krakowskiej

życzy niezapomnianych wrażeń!

www.qumak.pl

NASTĘPNE PREMIERY / MORE PREMIERE PERFORMANCES

3 marca / March 2012

RICHARD STRAUSS

ARIADNA NA NAXOS

ARIADNE AUF NAXOS

reżyseria / director - Włodzimierz Nurkowski

kierownictwo muzyczne / music director - Tomasz Tokarczyk

scenografia i kostiumy / set and costume designer - Anna Sekuła

15 czerwca / June 2012

WOLFGANG AMADEUS MOZART

WESELE FIGARA

THE MARRIAGE OF FIGARO

reżyseria / director - Laco Adamik

kierownictwo muzyczne / music director - Tomasz Tokarczyk

scenografia i kostiumy / set and costume designer - Barbara Kędzierska

z udziałem Mariusza Kwietnia w partii Hrabiego Almavivy

featuring Mariusz Kwiecień as Count Almaviva

Mecenas Opery Krakowskiej

KRAKÓW
AIRPORT

Świat
zaczyna się
tutaj.

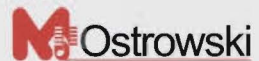
www.krakowairport.pl

Mecenas Opery Krakowskiej

Sponsorzy

Partner

Patroni medialni

